

BÀI HỌC CUỐI CÙNG

Bốn mươi năm qua rồi,
Thầy không còn trên bục giảng,
Và đã xa những trang giáo án,
Xa các em, xa cả mái trường xưa.
Bốn mươi năm, sau buổi giao mùa,
Bài học cũ vẫn còn đang dở.

Đến bây giờ chắc các em còn nhớ,
Dân Việt ta, một dân tộc quật cường.
Kể từ đời vua Quốc Tổ Hùng Vương
Non sông đã bao phen nghiêng ngả
Ông cha ta bền gan nhứt dạ
Đã nhiều phen đuổi giặc khỏi biên cương.
Ngô Vương Quyền nổi chí Trưng Vương,
Đinh, Lê, Lý, Trần, Lê tiếp bước,
Vua Quang Trung về sau oanh liệt,
Quân giặc phơi thây tan tác đầy đồng,
Chúa Nguyễn nhiều phen mở đất dày công
Để đất nước ba miền bát ngát
Công lao tiên nhân biết bao giờ kể hết
Để giang sơn ta tươi đẹp ngày nay

Với Tổ quốc nhiều lần thầy đã dạy,
Là thiêng liêng, là cao cả tột cùng,
Hãy sẵn sàng dù có phải hy sinh,
Để bảo vệ Giang sơn từng tấc đất.
Ông cha ta biết bao lần đôi mắt,
Vớ hùm binh từ phương Bắc kéo sang,
Tới Đống Đa, Vạn Kiếp, Bạch Đằng,
Giặc phơi xác, tướng ôm đầu bỏ chạy
Bao anh hùng trước đầu rơi máu chảy,
Vẫn hiên ngang xỉ mặt quân thù.
Thầy đã kể các em nghe,
Mạc Đăng Dung, Lê Chiêu Thống,
Cầu vịnh thân mà dâng đất cho Tàu,
Để bây giờ và mãi mãi về sau,
Trong sử sách còn vết đen ô nhục.
Thầy đã khuyên các em,
Đừng hảo danh, thất đức,
Xây vinh quang trên xương máu dân mình
Hãy tĩnh tâm, sáng suốt phân minh,

Ai là bạn ai là thù trước mặt,
Sách sử còn ghi kẻ thù phương Bắc
Cả ngàn năm đô hộ dân mình,
Ông cha ta dũng cảm hy sinh,
Lấy xương máu giữ yên bờ cõi
Nhưng bọn giặc nào đâu bỏ thói
Cứ lăm le gặm nhấm từng ngày.
Các em đừng bao giờ nhờ vả, trả vay,
Vớ cái lũ chuyên tâm cướp nước.
Các em còn nhớ,
Bốn một năm về trước,
Một mùa xuân còn xáo thịt nòi da
Lũ quân Tàu đánh chiếm Hoàng Sa
Và tổ quốc đã bắt đầu rỉ máu,
Lòng căm hờn trào dâng như thác chảy
Thầy trò ta rầm rập xuống đường.
Đó là bài học đầu tiên,
Của các em về lòng yêu nước.
Đến giờ này ta chưa giành lại được
Mà mất thêm từng tấc đất ông cha,
Biên giới đất liền, một số đảo Trường sa
Đã lần lượt vào tay quân giặc.
Biển truyền thống, dân chài ta đánh bắt,
Tàu lạ nào cướp phá tan hoang?
Giặc ý đông cứ lấn lướt làm càn,
Thêm lục địa đưa tàu dầu khai thác.
Đường lối bò thâm sâu, độc ác,
Khống chế dân mình từ biển đảo không xa.
Các em hãy nhớ rằng Tổ quốc chúng ta,
Liên một dải hình cong chữ S,
Từ Nam Quan là địa đầu phương bắc
Đến Cà Mau mũi đất tận phương nam.
Biển đảo trùng trùng rải khắp biển Đông,
Giờ đã mất khá nhiều vào tay giặc,
Càng nghĩ đến lòng đau quặn thắt,
Khi dân mình tan hợp, hợp tan.
Mấy triệu người bỏ nước lang thang,
Nhìn Tổ Quốc ngậm ngùi rơi lệ,
Người trong nước cũng niềm đau thế,
Tất cả trông chờ hoà hợp diệt xâm.
Có em hôm nay nơi đất nước xa xăm,
Cũng có kẻ đang làm việc nước.
Hãy nhớ những gì thầy dạy thuở trước,

Lấy Giang sơn, Tổ quốc làm đầu
Gác qua bên chuyện dân tộc xé xâu
Để lịch sử sau này phán xét.
Giờ đoàn kết đương đầu với giặc
Bảo vệ Giang sơn đất tổ vua Hùng.
Không phải bằng lời phản đối chung chung,
Bằng công lý và luật công quốc tế
Bằng sức mạnh lòng dân đáng kể,
Bằng quyết tâm năm tháng kiên trì
Trước mắt chúng ta ngăn cản bước đi,
Của kẻ cướp không tiền thêm bước nữa.
Hãy các em,
Lấy lòng dân làm điểm tựa,
Mà tiến lên ngăn chặn quân thù.

Thầy già rồi,
Không còn trên bục giảng như xưa,
Giờ gợi lại các em bài học cuối.

Nguyễn đình Tri
6/2015

